

**LOS RECIENTES CONVENIOS DE COLABORACIÓN
ENTRE
LA GENERALITAT DE CATALUNYA
Y ALGUNAS CONFESIONES MINORITARIAS⁵⁰²**

Salvador Tarodo Soria

Universidad del País Vasco⁵⁰³

Resumen. Un primer acercamiento a los Convenios firmados entre la Generalitat y algunas confesiones minoritarias permite identificar dos cuestiones que llaman poderosamente la atención. En primer lugar, que no todas las confesiones firmantes son confesiones religiosas, uno de los Convenios se ha firmado con un grupo arreligioso: la *Lliga per la Laïcitat*. En segundo lugar, que los Convenios han sido firmados por un órgano de Gobierno, pero no han pasado trámite parlamentario alguno, tampoco son actos reglamentarios y ni siquiera han sido publicados. Estos dos asuntos nos servirán para interrogarnos sobre dos importantes cuestiones jurídicas que subyacen a la firma de estos Convenios: el fundamento y alcance de la obligación de cooperación de los poderes públicos con las confesiones; y, el encaje de los Convenios firmados por la Generalitat con confesiones minoritarias en el sistema de distribución de poder entre el Estado y las Comunidades Autónomas.

Abstract. The first approximation to the Agreements signed between the Generalitat and minority confessions allows to identify two questions that call powerfully the attention. First, that not all the confessions signatories are religious confessions, one of the Agreements has been signed by a group irreligious: the *Lliga per the Laïcitat*. Secondly, that the Agreements have been signed by an organ of Government, but they have not passed parliamentary step, neither they are regulation acts and even they nor have been published. These two matters will serve us to interrogate ourselves on two important juridical questions that sublie to the signature of these Agreements: the foundation and scope of the obligation of

---

⁵⁰² Este trabajo ha sido elaborado en el marco del Proyecto de investigación "Inmigración, minorías y multiculturalismo, en España y en el proceso de integración de la Unión Europea", financiado por la Fundación BBVA.

⁵⁰³ Salvador Tarodo Soria es beneficiario de una beca postdoctoral del Programa de Formación de Investigadores del Gobierno Vasco.

cooperation of the public power with the confessions; and, the lace of the Agreements signed by the Generalitat with minority confessions in the distribution system of power between the State and the Autonomous Communities.

Sumario. 1. Introducción. 2. Las confesiones minoritarias que han firmado convenios con la Generalitat de Catalunya 3. El contenido de los acuerdos 4. Fundamento y alcance de la cooperación de la Generalitat de Catalunya con las confesiones minoritarias 5. Los convenios firmados por la Generalitat con confesiones minoritarias y el sistema de distribución de competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas. Anexo: Texto de los convenios firmados entre la Generalitat de Catalunya y algunas confesiones minoritarias.

1. INTRODUCCIÓN

En los últimos años la Generalitat de Catalunya ha firmado cinco Convenios de cooperación con confesiones minoritarias:

1. Convenio Marco entre el Consell Evangèlic de Catalunya y la Generalitat de Catalunya de 21 de mayo de 1998.
2. Convenio Marco de Colaboración entre la Generalitat de Catalunya, por medio del Departament de la Presidència, y la Comunitat Israelita de Barcelona (CIB) de 15 de abril de 2002.
3. Convenio de Colaboración entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya, por medio del Departament de la Presidència, y la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia, en representación de la Lliga per la Laïcitat, de 15 de diciembre de 2004.
4. Convenio de Colaboración entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya, por medio del Departament de la Presidència, y el Consell Islàmic i Cultural de Catalunya, de 5 de mayo de 2005.
5. Convenio de Colaboració entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya, por medio del Departament de la Presidència, y la Comunitat Local Bahà'í de Barcelona, de 5 de mayo de 2005.

2. LAS CONFESIONES MINORITARIAS QUE HAN FIRMADO CONVENIOS CON LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Los Convenios firmados entre la Generalitat de Catalunya y algunas confesiones minoritarias, deben responder a la facilidad de la Administración autonómica de estar más cerca de sus ciudadanos, conociendo cuál es la realidad, sensibilizándose ante los problemas de sus ciudadanos y de los grupos radicados en Cataluña y tratando de establecer las medidas oportunas para resolverlos. De esta forma, la firma de Convenios entre un órgano de gobierno de una Comunidad Autónoma y confesiones minoritarias estará más o menos justificada en la medida en la que responda a la presencia de comunidades históricamente radicadas en dicha Comunidad Autónoma o establecidas recientemente debido a los crecientes flujos migratorios y sea necesaria para solucionar problemas específicos de ejercicio de un derecho fundamental por parte de los ciudadanos pertenecientes a dichos grupos. Corresponde, por tanto, en este primer apartado, analizar, aunque sea someramente, la presencia en Catalunya de estos grupos, su personalidad jurídica y cuáles son sus pretensiones más características por lo que se refiere al ejercicio del derecho fundamental de libertad de conciencia.

2. 1. EL CONSELL EVANGÈLIC DE CATALUNYA (CEC)

El Consell Evangèlic de Catalunya se constituye el 12 de diciembre de 1981. Formalizó su inscripción en el Registro de la Direcció General de Pret i Entitats Jurídiques de la Generalitat de Catalunya el 10 de julio de 1987. También inscrito en el REER del Ministerio de Justicia el 30 de noviembre de 1995. Es miembro de la FEREDE desde el 10 de marzo de 1997, que ha delegado en el CEC todas las competencias que le son propias en Cataluña. Es una entidad democrática regida por una Asamblea General formada por los delegados de las iglesias que la forman en representación proporcional según su número de miembros.

Consta de un Consejo Ejecutivo organizado en consejerías, departamentos, comisiones y subcomisiones que abarcan prácticamente todos los ámbitos de relaciones con la administración y con la sociedad catalana. El CEC aspira a una Cataluña plurirreligiosa con el protestantismo como garantía de esta pluralidad.

Nos encontramos ante una entidad de confesionalidad evangélica que como reza el Preámbulo de sus Estatutos surge de la necesidad sentida de coordinar “una acción conjunta en los contactos con las autoridades civiles, con los medios de comunicación y con la sociedad en general”. Pretende, por tanto, agrupar a las iglesias y organismos Evangélicas de Cataluña convirtiéndose, de esta forma, en representante del protestantismo catalán, aunque “como era de prever, si todas las grandes denominaciones del protestantismo histórico (y alguna otra) forman parte del Consejo, la práctica totalidad de las Iglesias pentecostales e independientes no se han querido afiliar nunca, hecho que lo convierte en representativo del protestantismo más institucionalizado, pero no de todo, ni siquiera del más numeroso”⁵⁰⁴. Dada la extraordinaria fragmentación del protestantismo, en general, y, del protestantismo catalán, en particular; el esfuerzo de aglutinación del CEC, es de enorme utilidad para facilitar las relaciones entre el protestantismo catalán y el Gobierno y la Administración Pública catalana.

2. 2. LA COMUNITAT ISRAELITA DE BARCELONA (CIB)

La presencia de comunidades de judíos en Cataluña es muy antigua. La *Comunitat Israelita de Barcelona* fue fundada en 1918. Sus Estatutos fueron aprobados por el gobierno civil en el año 1922. En el año 1933 el President Macià concede una autorización formal para establecer una sinagoga en Barcelona, cerrada tras la entrada de las tropas franquistas en la ciudad

---

⁵⁰⁴ ESTRUCH, J.; GÓMEZ I SEGALA, J.; GRIERA, M. DEL M; Y, IGLESIAS A., *Les altres religions. Minories religioses a Catalunya*, ed. Mediterrània, 2004, p. 141.

condal. En el año 1949 se aprueba formalmente su reapertura. En 1967, con la aprobación de la Ley española de libertad religiosa, se autoriza la apertura de una escuela, un lugar para los jóvenes y un cementerio. Formalizó su inscripción en el REER del Ministerio de Justicia el 19 de abril de 1969. Se calcula que en Cataluña hay actualmente unos veinte mil judíos. Más de la mitad pertenecen a la *Comunitat Israelita de Barcelona*⁵⁰⁵.

La Comunidad es regida por una comisión directiva que se renueva periódicamente. Encargada de elegir y renovar a los rabinos, guía espiritual de la comunidad que, a falta de sacerdotes, desaparecidos con la Destrucción del Templo de Jerusalem, asumen funciones de “ministro de culto”.

La *Comunitat Israelita de Barcelona* tiene la voluntad de aglutinar a todos los judíos residentes en Barcelona, que se pone de manifiesto en los Estatutos donde se define la CIB como “el conjunto de todos los hebreos residentes en Barcelona”. El carácter integrador de la CIB es la causa de que en los Estatutos no se defina ideológicamente, y que comprenda tanto judíos de origen sefardita (85%) como asquenasita (15%). Sin embargo, de hecho, la CIB es de tendencia ortodoxa, más porque lo son sus dirigentes que por las personas que forman la comunidad⁵⁰⁶. Esta característica determina su inflexibilidad con la necesidad de sujeción a la *halakà* (observancia estricta de la ley), así como su resistencia a aceptar la reciente creación de otras comunidades judías de carácter reformador.

2. 3. LA FUNDACIÓ FRANCESC FERRER I GUÀRDIA Y LA LLIGA PER LA LAÏCITAT

La *Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia* constituida el 30 de diciembre de 1987 y reconocida, clasificada e inscrita como fundación cultural por orden del Ministro de Cultura de 30 de marzo de 1988, firmó el acuerdo con la Generalitat en representación de la *Lliga per la Laïcitat*, plataforma de entidades

⁵⁰⁵ *Ibidem*, p. 26.

⁵⁰⁶ *Ibidem*, p. 28.

constituïda el 13 de octubre de 2003 y formada por doce asociaciones: la *Unió General de Treballadors (UGT)*; *Federació de Moviments de Renovació Pedagògica (FMRP)*; *Comissió Obrera Nacional de Catalunya (CONC)*; *Federació de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya (FAPAC)*; *Unió Sindical de Treballadors de l'Ensenyament de Catalunya (USTEC-STE's)*; *Gran Lògia de Catalunya i Balears*; *Gran Orient de Catalunya*; *Ateus de Catalunya*; *Confederació General del Treball (CGT)*; *Moviment Laic i Progressista, format per Esplais Catalans*, *Escola Lliure El Sol*, *Casals de Joves de Catalunya*, *cooperativa Entorn*, *Fundació Terra* i *Fundació Ferrer i Guàrdia*.

La *Lliga per la Laïcitat* adopta como planteamientos ideológicos básicos la defensa de un modelo de sociedad que garantice la igualdad de oportunidades en el acceso al espacio público y que impida cualquier abuso en este espacio por parte de cualquier visión particular de la realidad; la laicidad como garantía de diálogo y de intercambio pacífico y fecundo entre las personas y las ideas; favorecer la convivencia en plano de igualdad entre todas las posibles opciones, sin oponerse a ninguna y respetándolas todas; y la formación libre de la conciencia de los ciudadanos compartiendo los valores básicos de una ética civil democrática y relegando a la esfera privada la formación, manifestación y práctica de ritos de acuerdo con las convicciones particulares.

2. 4. EL CONSELL ISLÀMIC I CULTURAL DE CATALUNYA (CICC)

Fundado en el año 2000, agrupa un colectivo de imanes que representa más o menos a la mitad de los centros musulmanes de Cataluña. Se plantea como objetivos facilitar las relaciones entre las comunidades musulmanas y la administración pública de Cataluña; satisfacer las necesidades de los imanes y de los lugares de oración; atender en general al colectivo musulmán y promover el diálogo entre la comunidad musulmana y la sociedad catalana.

2. 5. LA COMUNITAT LOCAL BAHÀ'Í DE BARCELONA

La historia de los Bahá'ís en Cataluña es relativamente corta. Están presentes desde hace aproximadamente unos cincuenta años. La formación del primer grupo en Barcelona data de 1949, siendo en la década de los años sesenta cuando se inauguran los primeros centros. En 1967 adquieren reconocimiento con la aprobación de la Ley española de libertad religiosa. El 4 de febrero de 2000 se inscriben en el REER del Ministerio de Justicia. En la actualidad en Cataluña son unos ochocientos, de los cuatro mil del Estado español, con centros administrativos en Barcelona, Gerona, Reus, Tarragona y Tarrasa⁵⁰⁷.

Los bahá'ís son seguidores de Bahá'u'lláh (1817-1892), conocido con el sobrenombre de Bab ("la puerta"). La Fe Bahá'í predica la unidad de todas las religiones y en general de toda la raza humana, manifestación de la existencia de un único Dios que revela su palabra actualizada a los diferentes períodos de la historia a través de seres escogidos, denominados Profetas o Mensajeros. Bahá'u'lláh sería la Manifestación de Dios en nuestra época; algunas de cuyas enseñanzas son: la investigación de la verdad evitando la superstición y alejada de la inercia de las tradiciones; la condena de prejuicios religiosos, raciales, nacionales, de clase o de origen; la igualdad del hombre y la mujer; la eliminación de las diferencias extremas de riqueza y pobreza; la institución de un Tribunal Internacional para resolver las disputas entre naciones; la glorificación de la justicia; y, el establecimiento de la paz universal como meta suprema de toda la humanidad.

3. EL CONTENIDO DE LOS ACUERDOS

Los cinco Convenios objeto de nuestro estudio, son de contenido dispar. Se pueden clasificar en dos grupos según fuera el Gobierno de la Generalitat firmante.

---

⁵⁰⁷ *Ibidem*, p. 226.

El primero de ellos, de 21 de mayo de 1998, firmado con el *Consell Evangèlic de Catalunya*, es el más extenso y problemático desde el punto de vista de la asunción por parte de un órgano ejecutivo de una Comunidad Autónoma de iniciativas que pudieran exceder sus competencias. El Convenio dirigido a garantizar el ejercicio de la libertad religiosa (art.8), contiene disposiciones sobre: lugares de culto, agentes pastorales, mapa matrimonial de Iglesias, enseñanza, cultura y bienestar social, financiación; y, acceso a medios de comunicación públicos. El segundo, también firmado por el Gobierno de CIU con la *Comunitat Israelita de Barcelona*, se sitúa en la misma línea que el primero, pero elimina referencias a las cuestiones más conflictivas, tales como, lugares de culto, agentes pastorales, mapa matrimonial de Iglesias y acceso a medios de comunicación públicos.

Finalmente, los tres últimos, firmados por el Gobierno tripartito, son mucho más escuetos de contenido, ya que únicamente contienen un reconocimiento mutuo entre las entidades firmantes que respetan el ámbito de actuación de cada una de ellas y un compromiso de financiación a concretar en la Ley de Presupuestos por parte de la Generalitat de Catalunya.

4. FUNDAMENTO Y ALCANCE DE LA COOPERACIÓN DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA CON LAS CONFESIONES MINORITARIAS

Como hemos señalado anteriormente no todas las confesiones firmantes de los acuerdos con la Generalitat son confesiones religiosas. De hecho, uno de los Convenios se ha firmado con la *Lliga per la Laïcitat*; que, si se quiere, también puede ser denominada confesión, en cuanto nos encontramos ante una asociación nucleada en torno a una cosmovisión común sobre la base de la fe (*creencias*, no religiosas en este caso) y determinante de unas normas de conducta no heterónomas (ética civil o laica). En cualquier caso, se denomine a la *Lliga per la Laïcitat* confesión o asociación, la firma de este Convenio, con similar contenido y con el mismo fundamento que los otros cuatro concluidos con confesiones de carácter religioso; pone de

relieve la voluntad de la Generalitat de Catalunya de situar en el mismo plano a las asociaciones religiosas y no religiosas, y, constituye, a nuestro juicio, una aplicación de la sugerencia contenida en la Declaración nº 11 del Tratado de Ámsterdam, de equiparar el tratamiento jurídico de las organizaciones religiosas y las organizaciones filosóficas.

El hecho de que la Generalitat haya firmado este tipo de Convenios con una asociación o confesión no religiosa, permite subrayar que el fundamento de éste tipo de acuerdos se encuentra en la necesidad de garantizar la libertad de conciencia de los ciudadanos, con independencia de que ésta se asiente en convicciones religiosas o no religiosas⁵⁰⁸.

Permite percibir también que la cooperación de los “poderes públicos” con los grupos en los que los individuos se integran por razón del sentimiento y vivencia de unas convicciones comunes, encuentra su fundamento último en el mandato de cooperación general que, bajo ciertas condiciones y orientado a la finalidad del libre desarrollo de la personalidad, se establece en el art. 9.2 CE⁵⁰⁹, y del que la necesidad de

⁵⁰⁸ Una polémica similar se planteó en la doctrina italiana después de la aprobación de la reciente Constitución italiana sobre cuál era la sede constitucional en la que encontraba protección el ateísmo. Ver: CARDIA C., *Ateismo e libertà religiosa nell'ordinamento giuridico, nella scuola, nell'informazione, dall'Unità ai giorni nostri*, Bari, De Donato, 1973; CARDIA C., *Religione, ateismo, analisi giuridica*, in AA.VV., *Individuo, gruppi, confessioni religiose nello Stato democratico*, Milano, Giuffrè, 1973; CHARRON A., *Les catholiques face à l'athéisme contemporain*, Ateismo e dialogo, 1973. CODEVILLA G., *L'ateismo è indissolubilmente legato ad ogni forma di marxismo odierno*, in AA.VV., *Fede cristiana ed i marxisti oggi*, Roma, 1973; BARBERINI G., *L'insegnamento dell'ateismo nei paesi dell'Est europeo*, Città & Regione, 1977, n. 7 (*Religione e scuola*); BARTOLARO G., *Ateismo e persona umana*, Civ. catt., 1978;1981 AVVISATI P.G., *Giuramento dei non credenti e giuramento dei credenti: una sentenza contraddittoria*, in AA.VV., *Nuove prospettive*, 1981; FLORIS P., *Ateismo e religione nell'ambito del diritto di libertà religiosa*, Foro it., 1981, I; PRISCO S., *Revivement della Corte costituzionale in un'importante sentenza sul giuramento del non credente (brevi osservazioni)*, in AA.VV., *Nuove prospettive*, 1981; FINOCCHIARO F., 1990 “Un «affaire» piccolo, piccolo: «l'union des ates» non è un'associazione culturale”, *Quad. dir. e pol. eccl.*, 7º, n. 1, 1990, pp.498-504.

⁵⁰⁹ Cf. LLAMAZARES FERNÁNDEZ, D., *Derecho de la libertad de conciencia* (1997), vol.II, Civitas, 2ª ed. Madrid, 2003, en especial p. 387.

cooperación establecida en el art.16.3 CE no es más que una especificidad, pero en ningún caso con otro fundamento o extensión distinta que la general del 9.2 CE⁵¹⁰.

En este contexto, los Convenios de la Generalitat, deben ser entendidos como un instrumento de cooperación de los poderes públicos con unos grupos denominados confesiones, religiosas o no. Convenios que, de acuerdo con el mandato del 9.2 CE, tienen como finalidad facilitar el ejercicio de un derecho fundamental, cual es el derecho de libertad de conciencia (art.16.1 C.E.)⁵¹¹ y el pleno desarrollo de la personalidad(art.10.1 C.E) de los ciudadanos que se integran en dichos grupos (art.9.2 CE).

5. LOS CONVENIOS FIRMADOS POR LA GENERALITAT CON CONFESIONES MINORITARIAS Y EL SISTEMA DE DISTRIBUCIÓN DE COMPETENCIAS ENTRE EL ESTADO Y LAS COMUNIDADES AUTÓNOMAS

Otro aspecto que llama la atención es que los Convenios objeto de nuestro estudio han sido firmados por un órgano de Gobierno, pero no han pasado trámite parlamentario alguno, no son actos reglamentarios y tampoco han sido publicados. Tan sólo expresan una voluntad de cooperar de las partes, pero se trata de una voluntad que únicamente genera obligaciones y responsabilidades políticas, no jurídicas, ya que las obligaciones jurídicas de la Administración, únicamente nacen “de los actos

---

⁵¹⁰ Cf. LLAMAZARES FERNÁNDEZ, D., “LOLR: Las contradicciones del sistema”, en Revista Laicidad y Libertades”, núm.0, diciembre 2000, pp. 15-43, en concreto p. 17.

⁵¹¹ El artículo 16.1 CE tiene por objeto la protección de las convicciones personales. Lo determinante no es el carácter religioso o no de estas convicciones, sino el grado de arraigo que hace que la persona sienta y viva estas convicciones como parte irrenunciable de su propia identidad (cf.: LLAMAZARES FERNÁNDEZ, D., *Derecho de la libertad de conciencia* (1997), vol.I, Civitas, 2ª ed. Madrid, 2002, en especial pp.21 y 22; TARODO SORIA, S., *Libertad de conciencia y derechos del usuario de los servicios sanitarios*, Servicio Editorial de la Universidad del País Vasco, Bilbao, 2005, en especial, pp. 37-94).

legislativos o reglamentarios o de actos convencionales que se derivan de obligaciones enmarcadas en un contexto normativo”⁵¹². Así pues, más allá de las responsabilidades meramente políticas, en el caso de los Convenios analizados, las obligaciones jurídicas para la Administración catalana, derivan o tienen su origen no en los propios Convenios, sino en los Acuerdos de Cooperación de ámbito estatal, en la LOLR o en otras normas estatales o autonómicas que regulan materias que son objeto de ejecución en los Convenios. La naturaleza ejecutiva de los Convenios entre la Generalitat y confesiones minoritarias parece ser la más adecuada a la finalidad de facilitar el ejercicio de un derecho fundamental acomodándolo a las necesidades propias de colectivos establecidos en una Comunidad Autónoma.

Una de las cuestiones que más insistentemente se ha planteado la doctrina con respecto a los Convenios firmados por las Comunidades Autónomas con confesiones ha sido la de su difícil encaje en el sistema de distribución de competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas. El principal problema estriba en la interpretación que hace la LOLR de la cooperación del Estado con las confesiones religiosas, al establecer en su art. 7.1 una taxativa reserva de Ley estatal: “*en todo caso*, estos Acuerdos se aprobarán por Ley de las Cortes Generales”⁵¹³. No parece ser éste el caso de los Acuerdos de la Generalitat, ya que el “*en todo caso*”, del 7.1 LOLR parece estar referido a los Acuerdos de cooperación que pretendan incorporarse al ordenamiento jurídico del Estado, sancionados por un órgano legislativo, pero no a los Convenios de cooperación de carácter ejecutivo⁵¹⁴, cuyo fundamento, se encuentra, como hemos indicado con anterioridad, directamente en el mandato del art.9.2

---

⁵¹² GÓMEZ MOVELLÁN, A., “Convenios de Colaboración entre Comunidades Autónomas y minorías religiosas”, en Anuario de Derecho Eclesiástico del Estado, vol. XV, 1999, pp. 441-451.

⁵¹³ Una crítica al respecto se puede encontrar en SEGLERS GÓMEZ-QUINTERO, A.; *Libertad religiosa y Estado Autonomico*, Comares, Granada, 2004.

⁵¹⁴ Cf. CASTRO JOVER, A., “El derecho eclesiástico autonómico en España”, en *Europa delle región e confesión religiose*, a cura di Giovanni Cimbalò, Giapichelli Editore, Torino, 2001, pp. 1-41, en concreto p.22.

CE a todos los “poderes públicos”, incluidos por tanto los órganos de gobierno de las Comunidades Autónomas, de cooperar con los grupos en los que los individuos se integran, con la finalidad de remover los obstáculos que impidan el libre desarrollo de la personalidad.

El procedimiento es, por tanto, acorde con su naturaleza adecuada a la finalidad de facilitar el ejercicio del derecho fundamental de libertad de conciencia de los ciudadanos integrados en los grupos con los que se firman los Convenios y no se ve afectado por la reserva del art.7.1 LOLR.; ahora bien, ¿se extralimita el contenido de los acuerdos de las competencias ejecutivas atribuidas a las Comunidades Autónomas?

El Convenio que, en este sentido, más dudas ofrece, ha sido el de 21 de mayo de 1998 firmado con el Consell Evangèlic de Catalunya, que incluye disposiciones en algunas materias muy conflictivas desde el punto de vista del sistema de distribución territorial de poder. Probablemente el aspecto más problemático es el establecimiento del *mapa matrimonial*, ya que el artículo 149.1 CE. reserva de forma exclusiva a favor del Estado, la regulación sobre formas del matrimonio y la legislación civil. La pregunta que hay que hacernos, en este caso, es si la disposición del Convenio que prevé la constitución del denominado mapa matrimonial afecta o no a la regulación de esas materias reservadas al Estado. A nuestro parecer, la respuesta a este interrogante debe ser negativa, sobre todo teniendo en cuenta que en el propio texto del Convenio se subraya el carácter informativo, no constitutivo por tanto, de dicho mapa. Otro tanto sucede con la voluntad de establecer en la *normativa del IRPF* de una casilla para el CEC, que está condicionado a la cesión de este impuesto por parte del Estado Central. Finalmente, el otro aspecto problemático es la función atribuida a la CEC de “*verificación de la legitimidad de los lugares de culto y de los ministros de culto*”; función atribuida por la normativa estatal a las certificaciones que se emiten por la FEREDE y por el REER. En este sentido, no debemos olvidar que, como hemos señalado con anterioridad, el CEC es miembro de la FEREDE, que ha delegado en el CEC todas las competencias que le son propias en

Cataluña. En suma, a nuestro juicio, ninguna de las disposiciones contenidas en los Convenios analizados suponen extralimitación alguna por parte de la Generalitat de Catalunya en sus funciones.

ANEXO.

**TEXTO DE LOS CONVENIOS FIRMADOS ENTRE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA Y ALGUNAS
CONFESIONES MINORITARIAS**

**CONVENI MARC ENTRE EL CONSELL EVANGÈLIC DE
CATALUNYA**

I LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Barcelona, 21 de maig de 1998

REUNITS

D'una banda, el senyor Guillem Correa i Caballé, major d'edat, amb número de DNI ....., en nom i representació del Consell Evangèlic de Catalunya, entitat sense afany de lucre inscrita al Registre d'Entitats Religioses amb el número 362-SG, i inscrita a la Ferede, segons certifica la mateixa entitat en la seva diligència número 0119 de 10 de març, i a la que anomenarem des d'ara CEC.

D'altra, el senyor Xavier Trias i Vidal de Llobatera, conseller de la Presidència, i la senyora Núria de Gispert i Català, consellera de Justícia, en nom i representació de la Generalitat, que endavant anomenarem Generalitat

INTERVENEN

Ambdues parts es reconeixen mútuament com a interlocutors vàlids, amb capacitat i legitimitat per signar aquest conveni i per obligar les institucions que representen.

MANIFESTEN

Que, dins l'esperit de la proposta de normalització religiosa que presenta el CEC, ambdues parts entenen que els correspon no només aplicar a Catalunya els acords entre l'Estat i les esglésies protestants, sinó aprofundir-los.

Que, per mitjà d'aquest acte, les parts signants creen aquest Conveni marc, instrument pel qual ambdues entitats plasmen la seva ferma voluntat d'establir un diàleg permanent, a fi de resoldre tant les qüestions fonamentals com les que sorgeixin del dia a dia, en un marc d'estabilitat, de respecte i de reconeixement mutu.

Que aquest conveni respon als criteris expressats i la seva mateixa existència s'entén com l'inici d'un procés que podrà ser ampliat amb els annexos oportuns quan ambdues parts ho considerin necessari i ho acordin.

ACORDS

Llocs de culte

Primer

El CEC es compromet, en aquest acte, a fer arribar a les autoritats pertinents la relació de llocs de culte reconeguts pel CEC i a actualitzar-la convenientment, per tal de demanar la protecció adient a la seva naturalesa religiosa.

Segon

La Generalitat, segons es reconeix per llei, ha de garantir la protecció de tots els llocs de culte presentats.

Tercer

La Generalitat ha de tenir en compte les necessitats d'accés a sòl públic per a la construcció de llocs de culte, d'acord amb la normativa vigent en cada moment.

Servei d'informació

Quart

El CEC ha d'establir un servei de consulta per a totes les institucions de la Generalitat i de la resta del país, per tal que es pugui verificar la legitimitat tant dels llocs de culte com dels pastors evangèlics.

Cinquè

La Generalitat ha d'assabentar les seves institucions de l'existència d'aquest servei.

Agents Pastorals

Sisè

Aquest conveni, alhora que reconeix la figura de l'agent pastoral, recollida ja en convenis anteriors entre el CEC i la Generalitat, dóna suport a la seva presència en els centres penitenciaris i en promou i recomana la presència en altres àmbits que per la seva naturalesa ho requereixin, com ara els centres hospitalaris, els centres de menors i els centres d'acolliment, on s'implantarà mitjançant convenis amb els departaments corresponents.

Justícia

Setè

El CEC, en col·laboració amb el Departament de Justícia, ha d'establir un Mapa matrimonial on figurin les esglésies que tenen dret a celebrar enllaços matrimonials amb els efectes civils establerts per la llei.

Vuitè

Un dels drets més valorats pels protestants és el de la llibertat religiosa i és voluntat d'aquest CEC que quedi garantida des de Catalunya, ja que és una responsabilitat que ha d'assumir tota la nació. El Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya es compromet a fer gestions per recuperar funcions de l'antiga Direcció General de Cultes, com un precedent històric oblidat a l'hora de redactar l'actual Estatut d'autonomia.

Ensenyament

Novè

El Comissionat per a Universitats i Recerca ha de dur a terme les actuacions necessàries en el marc de la normativa vigent per tal de facilitar que s'imparteixin estudis amb continguts propis de la religió evangèlica en centres docents d'ensenyament universitari.

Desè

El Departament d'Ensenyament establirà convenis específics per tal de garantir l'ensenyament de la religió evangèlica als centres públics.

Treball

Onzè

El Departament de Treball donarà suport a les entitats evangèliques per a la creació de centres de formació ocupacional, cooperatives, empreses d'inserció laboral o d'altres instruments d'intervenció social, amb l'objectiu de fomentar l'ocupació i aconseguir la màxima integració i promoció laboral dels treballadors i la competitivitat de les empreses, sempre que compleixin d'acord amb la normativa aplicable.

Cultura

Dotzè

S'ha d'afavorir la normalització lingüística, tant en els rètols dels edificis de culte com en els materials impresos.

Tretzè

S'ha d'afavorir la publicació de llibres de text per a les escoles del diumenge i catecumenat en català

Catorzè

S'ha d'afavorir la publicació de llibres i tot tipus de literatura evangèlica en català.

Benestar Social

Quinzè

El CEC ha d'informar al Departament de Benestar Social de la posada en funcionament de l'entitat Diaconia Catalana, que té voluntat de col.laborar amb aquest departament, en el marc de les convocatòries públiques que efectuï normalment.

Setzè

El Departament de Benestar Social ha de facilitar l'establiment de convenis complementaris d'aquest amb entitats evangèliques d'acció social que contribueixin a la protecció social dels col·lectius menys afavorits, en el marc de les convocatòries públiques que el Departament de Benestar Social faci anualment.

Dissetè

S'ha d'orientar la creació d'una fundació religiosa que doni suport a l'obra social protestant.

Finances

Divuitè

La Generalitat ha de dur a terme les gestions oportunes quan s'estableixi la casella corresponent a les esglésies evangèliques en la declaració de la renda, per a la seva territorialització.

Dinovè

Mentre aquesta territorialització no arriba, la Generalitat es compromet a buscar les formules necessàries per finançar el Conveni marc actual segons les seves disponibilitats pressupostàries, com també estudiar aquelles excepcions tributàries que, per llei, es puguin establir.

Presidència

Vintè

D'acord amb la normativa vigent en matèria de ràdio i televisió públiques a Catalunya, la Generalitat ha de garantir l'accés a la televisió, en tots els seus àmbits, al CEC.

Vint-i-unè

La Generalitat ha d'incloure representants del CEC en la relació d'invitats en els actes institucionals que organitzi.

Vint-i-dosè

La Generalitat ha d'establir una consulta prèvia al CEC pel que fa a les disposicions reglamentàries que el puguin afectar.

Annex 1. S'ha d'establir una Comissió de Seguiment que s'ha de reunir almenys un cop a l'any per verificar que aquest conveni es compleix fidelment.

Tant la Generalitat de Catalunya com el Consell Evangèlic de Catalunya es comprometen a respectar els termes d'aquest Conveni marc i a prendre les mesures necessàries perquè els pactes anteriors puguin cristal·litzar, el més aviat possible, en

instruments concrets i amb plena eficàcia dins de la nostra societat.

I, en prova de conformitat, signen aquest Conveni, en exemplar duplicat, i cada part se'n queda una còpia, en el lloc i la data indicats al començament.

**CONVENI MARC DE COL-LABORACIÓ ENTRE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA,
MITJANÇANT EL DEPARTAMENT DE LA
PRESIDÈNCIA,
I LA COMUNITAT ISRAELITA DE BARCELONA (CIB)**

Al Palau de la Generalitat, el dia 15 d'abril de 2002

REUNITS

D'una banda el senyor ..... secretari general, en nom i representació del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, en ús de les facultats previstes a l'article 1.3 de la Resolució d'1 de febrer de 2001, de delegació de funcions del conseller en cap a favor del secretari general, el secretari de Comunicació i el director de Serveis del Departament de la Presidència (DOGC núm. 3.324, de 9 de febrer de 2001),

I de l'altra, la senyora ..... presidenta, en nom i representació de la Comunitat Israelita de Barcelona (CIB), inscrita en el Registre d'Entitats Religioses del Ministeri de Justícia amb el núm. ...

MANIFESTEN

- I. Que el Govern de la Generalitat de Catalunya desitja una societat solidària, tolerant i oberta a tothom, amb especial reconeixement a tots els ciutadans i grups que la componen.
- II. Que l'arrelament jueu mereix un reconeixement històric, cultural i institucional a Catalunya, de la mateixa manera que l'ha rebut de l'Estat Espanyol.
- III. Que es reconeix la Comunitat Israelita de Barcelona (CIB) com un representant reconegut del judaisme davant de la Generalitat de Catalunya, en matèria de religió i doctrina jueva.

En conseqüència, ambdues parts subscriuen el present conveni marc de col-laboració que servirà de base per a l'elaboració

d'acords sectorials sobre diferents matèries entre els diferents departaments i organismes dependents d'ambdues institucions, d'acord amb les següents:

CLÀUSULES

Primera.- L'objecte del present conveni entre la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament de la Presidència, i la Comunitat Israelita de Barcelona (CIB) és establir un marc general de col·laboració entre ambdues institucions pel que fa a les àrees següents:

ÀREA DE RELACIONS INSTITUCIONALS

A. Les parts signants acorden establir una via de diàleg i cooperació continuada entre ambdues institucions, creant una Comissió de Seguiment, formada per dos representants designats per cada institució que es reunirà al menys una vegada a l'any, o en més ocasions, si així ho sol·licita alguna de les parts, arribant a fixar si fos necessari un calendari de reunions.

Aquesta Comissió tindrà al seu càrrec la coordinació, concreció i supervisió del desenvolupament del present Conveni mitjançant acords que se dignin a nivell sectorial entre els diferents departaments o organismes de la Generalitat de Catalunya i la Comunitat Israelita de Barcelona. Aquesta relació institucional ha de servir per obrir altres vies en matèries no detallades en el present conveni marc, o tractar qualsevol incidència que pugués sorgir en la relació entre ambdues institucions.

ÀREA DE CULTURA

A. La Generalitat de Catalunya reconeix la cultura i la història jueva i el fet sefardita com a part del patrimoni cultural integrat dins de Catalunya, motiu pel qual ambdues parts es comprometen a promoure actes culturals i a donar suport si es considerés pertinent, als actes que s'organitzin mitjançant la difusió dels mateixos i l'ús de locals.

- B. En els programes d'actes culturals patrocinats per la Generalitat es promourà la participació de persones i entitats del món de la cultura judaica.
- C. Col·laborar per salvaguarda i/o ampliació del patrimoni històric, artístic i literari jueu a Catalunya i la conservació amb la deguda garantia de les restes arqueològiques que eventualment puguin trobar-se.
- D. Desenvolupar activitats a favor de la tolerància i la solidaritat.

ÀREA D'OBRA SOCIAL

La Generalitat de Catalunya ha de facilitar l'establiment de convenis o acords complementaris que contribueixin a la protecció social de les persones de religió jueva que es trobin en desavantatge o risc d'exclusió social.

ÀREA D'EDUCACIÓ

Vetllar per a l'aplicació de la normativa vigent en matèria d'educació per al correcte i efectiu desenvolupament de l'article 27.3 de la Constitució Espanyola, garantint i protegint l'exercici a rebre ensenyament en els centres docents que la Comunitat Israelita de Barcelona tingués reconeguts dintre de l'àmbit de competències de la Generalitat de Catalunya i sense perjudici del Conveni especial subscrit amb la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat i el col·legi sefardí de la Comunitat Israelita de Barcelona.

ÀREA PRESSUPOSTÀRIA

La Generalitat de Catalunya articularà els mitjans oportuns amb la finalitat de promoure la participació de la Comunitat Israelita de Barcelona en la consecució i aplicació de les dotacions pressupostaries escaients.

Segona.- Aquest conveni entrarà en vigor a partir de la data de la seva signatura i tindrà una vigència indefinida. No obstant això, qualsevol de les parts pot formular la seva denúncia amb comunicació a l'altre part amb tres mesos d'antelació, en aquest cas s'extingirà la seva vigència.

Tercera.- En les qüestions litigioses que puguin sorgir en l'aplicació d'aquest conveni, ambdues parts se sotmeten a la jurisdicció contenciosa administrativa.

I perquè així consti i en prova de conformitat, les dues parts el signen per triplicat i a un sol efecte al lloc i data a l'encapçalament indicats.

**CONVENI DE COL·LABORACIÓ ENTRE
L'ADMINISTRACIÓ
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA,
MITJANÇANT EL DEPARTAMENT DE LA
PRESIDÈNCIA,
I LA FUNDACIÓ FRANCESC FERRER I GUÀRDIA,
EN REPRESENTACIÓ DE LA LLIGA PER LA LAÏCITAT**

Al Palau de la Generalitat, el dia 15 de desembre de 2004

REUNITS

D'una banda, l'Hble. Sr. Josep Bargalló i Valls, Conseller en Cap de la Generalitat de Catalunya,

I de l'altra el Sr. Jordi Serrano i Blanquer, Director de la Fundació Ferrer i Guàrdia, portaveu i en nom i representació de la Lliga per la Laïcitat, plataforma d'entitats que està formada per Cooperació, Unió General de Treballadors UGT, Federació de Moviments de Renovació Pedagògica FMRP, Comissió Obrera Nacional de Catalunya CONC, Federació de Mares i Pares d'Alumnes de Catalunya FAPAC, Unió Sindical de Treballadors de l'Ensenyament de Catalunya USTECSTE's, Gran Lògia de Catalunya i Balears (G.L.S.E.), Gran Orient de Catalunya (G.O.C.), Ateus de Catalunya, Confederació General del Treball CGT, Moviment Laic i Progressista, format per Esplais Catalans, Escola Lliure El Sol, Casals de Joves de Catalunya, cooperativa Entorn, Fundació Terra i Fundació Ferrer i Guàrdia.

MANIFESTEN

I. Que les institucions que subscriuen el present conveni reconeixen la conveniència de la separació o distinció entre el poder polític i les creences religioses, és a dir, la laïcitat. Que la Generalitat de Catalunya no ha d'identificar-se amb cap creença religiosa ni cap creença filosòfica, i que cap creença religiosa ni cap creença filosòfica no ha de pretendre imposarse a través del poder polític.

II. Que les institucions esmentades reconeixen els drets que es deriven de la llibertat de consciència, de pensament i religiosa, limitats pels altres drets de tots els homes i de totes les dones i per les normes de convivència. I que reconeixen també que cap dels drets relatius a una determinada creença, religió o línia de pensament concrets, no ha de ser imposat com a deure a ningú.

III. Que la laïcitat afavoreix la convivència en el pla d'igualtat entre totes les possibles opcions espirituals, sense oposarse a cap i respectantles totes. Que cal construir un teixit cívic fonamentat en els valors de la pluralitat, de la tolerància activa i del respecte democràtic per a totes i cadascuna de les opcions personals i socials que no intentin imposar-se per damunt de les altres. Que la laïcitat és garantia de diàleg i d'intercanvi pacífic i fecund entre les persones i les idees.

IV. Que la laïcitat exigeix la separació entre l'àmbit polític, que regeix l'organització general de les societats humanes, i l'àmbit religiós o filosòfic, que permeten a tot ésser humà d'escollir el sentit que dóna a la seva vida. El primer domini pertany al dret públic, mentre que el segon pertany al dret privat.

V. Que la convivència en societat ha de permetre l'assoliment d'un equilibri entre les esferes pública i privada. L'àmbit o l'espai públic defineix allò que és comú. Les conviccions espirituals, religioses o no, pertanyen a l'àmbit privat, en el sentit que no són compartides per tothom. Però aquesta privacitat de les conviccions espirituals, religioses o no, no vol dir que aquestes es limitin a un afer íntim, ja que implica també l'exteriorització de la llibertat de culte, l'associació i la persecució d'objectius; tenen, doncs, una dimensió social.

VI. Que l'exercici i el desplegament dels drets i dels deures associats a la democràcia genera la construcció de la "Ciutat" com aquell espai en el qual tots els seus habitants es reconeixen iguals. El reconeixement de l'altre, amb independència de la seva raça, llengua, origen, gènere o religió, és la característica dominant d'una societat democràtica avançada. El reconeixement de l'altre és el primer valor, precisament, de la laïcitat.

VII. Que la laïcitat preserva l'espai públic de les ingerències de qualsevol creença, ideològica, filosòfica o religiosa que tingui vocació monopolística i excloent. La laïcitat defensa la societat democràtica de la seva fragmentació en comunitats oposades i preserva la unitat de l'espai públic, al qual tothom pertany.

VIII. Que la laïcitat és molt més que una barrera front a qualsevol creença totalitarista i sectària. És un principi actiu que impregna la societat i les persones i que promou el dret de pertànyer a una religió i el dret a no tenir cap religió. La laïcitat és l'humanisme derivat dels valors democràtics que fa a tots els homes i a totes les dones radicalment iguals en l'espai públic per tal de garantir el seu dret a ser diferents en l'espai privat.

IX. Que la Lliga per la laïcitat, creada a Barcelona el 13 d'octubre de 2003, aniversari de la mort de Francesc Ferrer i Guàrdia, és un conjunt d'entitats socials, que abasten des del món sindical fins a associacions de pares i mares d'alumnes i sectors representatius d'inquietuds pedagògiques fortament arrelades a la societat catalana, i vol contribuir a fer costat al Govern de la Generalitat de Catalunya per tal que basteixi un veritable espai públic en què sigui possible un diàleg democràtic, d'impuls dels valors humanistes que integren la tradició del pensament progressista català.

X. Que la Generalitat de Catalunya, a través del Departament de la Presidència, vol establir una línia de col·laboració amb la Lliga per la Laïcitat que permeti una reflexió conjunta i un observatori compartit sobre la llibertat de consciència, sobre la seva vigència efectiva, sobre les fórmules del seu impuls i sobre les mesures adequades per a la seva preservació.

En conseqüència, s'acorda formalitzar el present conveni de col·laboració entre ambdues parts d'acord amb les següents

CLÀUSULES

Primera.- L'objecte del present conveni entre la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament de la Presidència, i la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia, en nom i representació de la Lliga per la Laïcitat, és establir un marc general de col·laboració

entre ambdues entitats per promoure la laïcitat i les mesures adequades per assolir avenços en aquest tema.

Segona.- la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia, en nom i representació de la Lliga per la Laïcitat, col·laborarà amb la Generalitat de Catalunya en qüestions relacionades amb els drets de llibertat de consciència, de pensament i religiosa, que afecten la societat catalana.

Tercera.- La Lliga per la Laïcitat serà consultada per la Generalitat de Catalunya, a través de la Direcció General d'Afers Religiosos, de cara a totes les propostes de protocols que aquesta Direcció General elabori relacionades amb els drets de llibertat de pensament, de consciència i de religió.

Quarta.- Es reuniran, al menys un cop l'any, i quan la Lliga per la Laïcitat ho sol·liciti o en el seu nom i representació, la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia, un representant de la Direcció General d'Afers Religiosos i un representant de la Lliga per la Laïcitat i/o Fundació. En qualsevol cas, sempre que ho consideri oportú, la Lliga per la Laïcitat farà arribar les seves reflexions a la Direcció General d'Afers Religiosos, que les trametrà als Departaments corresponents de la Generalitat de Catalunya.

Cinquena.- La Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament de la Presidència, hi participarà amb una aportació econòmica, destinada al manteniment de l'activitat d'aquesta plataforma d'entitats a través de la Fundació Ferrer i Guàrdia de dotze mil euros (12.000 euros), l'abonament de la qual es tramitarà a partir de la signatura del present conveni.

Sisena.- La Fundació Ferrer i Guàrdia, en nom i representació de la Lliga per la Laïcitat, es compromet a justificar l'import percebut des de la Generalitat de Catalunya, mitjançant la presentació dels corresponents justificants, abans d'acabar l'any 2004, i a comunicar l'obtenció de subvencions per a la mateixa finalitat procedents d'altres administracions o entitats públiques o privades, nacionals i internacionals.

Setena.- La Fundació Ferrer i Guàrdia, en nom i representació de la Lliga per la Laïcitat, es compromet a facilitar tota la informació que sigui requerida per la Generalitat de Catalunya, la Intervenció

General de la Generalitat, la Sindicatura de Comptes o altres òrgans competents, alhora que a informar de qualsevol canvi que es pugui produir en la destinació de la subvenció, que haurà de ser expressament autoritzat per l'òrgan concedent.

Vuitena.- L'Administració de la Generalitat de Catalunya pot revocar la subvenció concedida a la Fundació Francesc Ferrer i Guàrdia per les causes previstes a l'article 99 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre.

Novena.- La vigència d'aquest conveni comprèn des de la data de la seva signatura fins al 31 de desembre del 2004. No obstant això, aquest conveni podrà ser prorrogat per mutu acord de les dues parts.

I perquè així consti i en prova de conformitat, les dues parts signen per triplicat i a ur. sol efecte al lloc i data de l'encapçalament.

Hble. Sr. Josep Bargalló i Valls / Sr. Jordi Serrano i Blanquer
Conseller en cap / En nom i representació de la
Generalitat de Catalunya / Lliga per la Laïcitat

**CONVENI DE COL-LABORACIÓ ENTRE
L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT DE
CATALUNYA,
MITJANÇANT EL DEPARTAMENT DE LA
PRESIDÈNCIA,
I EL CONSELL ISLÀMIC I CULTURAL DE CATALUNYA**

Al Palau de la Generalitat, el 5 de maig de 2005-08-08

REUNITS

D'una banda, el senyor ....., secretari general del Conseller Primer de la Generalitat de Catalunya,

I de l'altra, el senyor ....., president, en nom i representació del Consell Islàmic i Cultural de Catalunya,

ACTÚEN

El primer, en ús de les facultats previstes a l'article .....

El segon, en virtut de les atribucions que li atorguen els estatuts del Consell islàmic i Cultural de .....

MANIFESTEN

- I. Que ambdues institucions reconeixen la conveniència de la separació o distinció entre el poder polític i les creences religioses, és a dir, la laïcitat. Que la Generalitat de Catalunya no ha d'identificar-se amb cap creença religiosa i que cap creença religiosa no ha de pretendre imposar-se a través del poder polític.
- II. Que ambdues institucions reconeixen els drets que es deriven de la llibertat religiosa, limitats pels altres drets de tots els homes i de totes les dones i per les normes de convivència.
- III. Que el Consell Islàmic i Cultural de Catalunya és una institució cultural, creada l'any 2000, i que té com a objectius promoure i facilitar les relacions entre les

administracions catalanes i la comunitat musulmana, així com la promoció, el diàleg, l'entesa, el coneixement i el respecte mutu entre la comunitat musulmana de Catalunya i la resta de la societat catalana, d'acord amb els seus estatuts.

- IV. Que la col·laboració directa amb els governs, institucions i entitats forma part de la voluntat manifestada des de l'existència del Consell Islàmic i Cultural de Catalunya.
- V. Que l'Administració de la Generalitat de Catalunya a través del Departament de la Presidència vol mantenir una línia de col·laboració amb el Consell Islàmic i Cultural de Catalunya que permeti donar suport a la comunitat musulmana integrada en el Consell Islàmic i Cultural.

En conseqüència, s'acorda formalitzar el present conveni de col·laboració entre ambdues parts d'acord amb les següents,

CLÀUSULES

Primera.- L'objecte del present conveni entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament de la Presidència, i el Consell Islàmic i Cultural de Catalunya és mantenir un marc de col·laboració entre ambdues entitats pel que fa a actuacions que fomentin el diàleg i el mutu coneixement entre l'Islam i la societat catalana.

Segona.- El Consell Islàmic i Cultural de Catalunya col·laborarà amb l'Administració de la Generalitat de Catalunya en qüestions relacionades amb els drets de llibertat religiosa i que afectin a la comunitat musulmana de Catalunya, i a la relació entre aquesta comunitat i la resta de la societat catalana.

Tercera.- L'Administració de la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament de la Presidència, hi participarà amb una aportació econòmica destinada al manteniment de l'entitat, de ..... amb càrrec a la partida ..... del pressupost d'enguany. Per les seves característiques, el pagament d'aquesta quantitat es farà en la seva totalitat com a bestreta.

Quarta.- Amb independència d'aquest conveni, l'Administració de la Generalitat de Catalunya donarà suport, a través del Consell Islàmic i Cultural de Catalunya, al programa de formació en llengua catalana i de coneixement de la realitat social de Catalunya als imans musulmans que exerceixin la seva tasca en territori català.

Cinquena.- El Consell Islàmic i Cultural de Catalunya es compromet a normalitzar progressivament la presència de la llengua catalana en les seves publicacions i rètols.

Sisena.- El Consell Islàmic i Cultural de Catalunya es compromet a justificar l'import percebut per la Generalitat de Catalunya mitjançant la presentació dels corresponents justificants, abans del 30 de desembre de 2005. Els justificants han d'incloure els originals i la còpia de les factures. Les factures han de complir els requisits que estableix la normativa vigent. En el cas que en els justificants presentats s'acrediti un import inferior al total de la subvenció, el Departament de la Presidència podrà reajustar l'import de la subvenció atorgada. Abans del 30 de desembre de 2005, el Consell Islàmic i Cultural de Catalunya presentarà una memòria de les actuacions dutes a terme i un exemplar de tot el material imprès generat per l'activitat.

Setena.- El Consell Islàmic i Cultural de Catalunya farà constar el suport de la Generalitat de Catalunya en la realització de l'activitat fruit d'aquest conveni i objecte de subvenció.

Vuitena.- El Consell Islàmic i Cultural de Catalunya es compromet a facilitar toda la informació que sigui requerida per la Generalitat de Catalunya, la Intervenció General de la Generalitat, la Sindicatura de Comptes o altres òrgans competents.

Novena.- La vigència d'aquest conveni compren des de la data de la seva signatura fins al 31 de desembre de 2005. No obstant això, aquest conveni podrà ser prorrogat per mutu acord de les dues parts.

Desena.- L'incompliment objecte de la subvenció per causes directament imputables al beneficiari, així com la resta de les

causes previstes a l'article 99 de la Llei 3/2002, podrà donar lloc a la revocació de la subvenció.

Onzena.- D'acord amb l'article 94.3 de la Llei de finances públiques, no cal aportar garanties.

Dotzena.- En les qüestions litigioses que puguin sorgir en l'aplicació d'aquest conveni, ambdues parts se sotmeten a la jurisdicció contenciosa administrativa.

I perquè així consti i en prova de conformitat, les dues parts el signen per triplicat a un sol efecte al lloc i data a l'encapçalament.

**CONVENI DE COL-LABORACIÓ ENTRE
L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT DE
CATALUNYA,
MITJANÇANT EL DEPARTAMENT DE LA
PRESIDÈNCIA,
I LA COMUNITAT LOCAL BAHÀ'Í DE BARCELONA**

Al Palau de la Generalitat, el dia cinc de maig de 2005

REUNITS

D'una banda, el senyor Raimon Carrasco i Nualart, secretari general del conseller primer de la Generalitat de Catalunya, en ús de les facultats previstes a l'article .....

I de l'altra, ..., amb document d'identitat comunitari núm. .... Secretària de la Comunitat Local Bahà'í de Barcelona segons el que disposa

MANIFESTEN

- I. Que les institucions que subscriuen el present conveni reconeixen la separació o distinció entre el poder polític i les creences religioses, és a dir, la laïcitat. Que l'Administració de la Generalitat de Catalunya no ha d'identificar-se amb cap creença religiosa i que cap creença religiosa no ha de pretendre imposar-se a través del poder polític.
- II. Que les institucions esmentades reconeixen els drets que es deriven de la llibertat de consciència, de pensament i religiosa, limitats pels altres drets de tots els homes i de totes les dones i per les normes de convivència. I que reconeixen també que cap dels drets relatius a una determinada creença, religió o línia de pensament concrets, no ha de ser imposats com a deure a ningú.
- III. Que la Comunitat Local Bahà'í de Barcelona és una entitat religiosa reconeguda com a tal i inscrita en el

Registro de Entidades Religiosas del Ministerio de Justicia de l'estat, amb el núm ..... -S.G. Que la Comunitat Local Bahà'í de Barcelona actua, en la signatura del present conveni, en nom i representació del Consell Bahà'í de Catalunya. Aquest Consell és un òrgan intern de coordinació de les comunitats bahà'ís de Catalunya, elegit per l'Asamblea Espiritual Nacional de los Bahà'ís de España, que sota el nom de Comunidad Bahà'í de España, és una entitat religiosa reconeguda com a tal i inscrita en el Registro de Entidades Religiosas del Ministerio de Justicia de l'estat, i forma part de la Comunitat Internacional Bahà'í, una ONG acreditada davant les Nacions Unides des de l'any 1948, amb estatut consultiu en el si del Consell Econòmic i Social (ECOSOC) i a la UNICEF. Aquesta comunitat internacional col·labora amb l'OMS i amb l'ACNUR, i ha estat guardonada per les Nacions Unides el 1987 (Premi missatgers de la Pau) i el 1992 (Premi global 500).

- IV. Que l'Administració de la Generalitat de Catalunya, a través del Departament de la Presidència, vol establir una línia de col·laboració amb el Consell Bahà'í de Catalunya que permeti garantir els drets de llibertat religiosa de la comunitat bahà'í de Catalunya, en el marc de la laïcitat.

En conseqüència, s'acorda formalitzar el present conveni de col·laboració entre ambdues parts d'acord amb les següents

CLÀUSULES

Primera.- L'objecte del present conveni entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Departament de la Presidència, i la Comunitat Local Bahà'í de Catalunya, és establir una col·laboració entre ambdues entitats pel que fa al reconeixement de la laïcitat i dels drets de llibertat religiosa, de consciència i de pensament de tots els grups i de totes les persones. I, en particular, establir una col·laboració en qüestions relacionades amb els drets de llibertat religiosa que

afectin a la comunitat bahà'í en l'assistència religiosa en centres hospitalaris i d'altres.

Segona.- La Comunitat Local Bahà'í de Barcelona col·laborarà amb la Generalitat de Catalunya per canviar els prejudicis basats en diferències de gènere, credo, raça, classe i nacionalitat, i a estendre els valors democràtics i la unitat en diversitat a tots els àmbits.

Tercera.- La comunitat bahà'í de Catalunya es compromet a seguir treballant progressivament en la normalització de la presència de la llengua catalana en les seves publicacions i rètols.

Quarta.- La vigència d'aquest conveni comprèn des de la data de la seva signatura fins al 31 de desembre de 2005. No obstant això, aquest conveni podrà ser prorrogat per mutu acord de les dues parts.

I perquè així consti i en prova de conformitat, les dues parts el signen per triplicat a un so efecte al lloc i data de l'encapçalament.

